

12 Απριλίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑ-
ΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146.ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσείοντες-Καθ' ων η αίτηση,

v.

ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ,

Εφεσίβλητου-Αιτητή.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 745).

5

*Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Προϊστάμενος Τμήματος —
Συστάσεις — Δεν μπορούν να αγνοηθούν, χωρίς ειδική αιτιολογία
— Βαρύτητα, που πρέπει να δίδεται σε τέτοιες συστάσεις, όταν
αυτές δεν ανταποκρίνονται στα στοιχεία του φακέλου.*

10

*Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Επιπρόσθετα
ακαδημαϊκά προσόντα, που δεν θεωρούνται ως πλεονέκτημα —
Πρέπει να συνεκτιμώνται με τα λοιπά στοιχεία — Η βαρύτητά των
είναι μεγαλύτερη, όταν σχετίζονται με τα καθήκοντα της θέσεως.*

15

Η παρούσα έφεση προσβάλλει απόφαση Δικαστή του Ανωτά-
του Δικαστηρίου, με την οποία ο τελευταίος ακύρωσε προαγωγή
στην Δημόσια Υπηρεσία, επειδή, κατά την γνώμη του, η Ε.Δ.Υ. πα-
ραγνώρισε τις συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος, χωρίς
να δώσει ειδική αιτιολογία και περαιτέρω επειδή προσέδωσε υπέρ-
μετρη βαρύτητα σε επιπρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα, που δεν
αποτελούσαν πλεονέκτημα βάσει του Σχεδίου Υπηρεσίας.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την έφεση, ανατρέποντας
την πρωτόδικη απόφαση και επικυρώνοντας την επίδικη πράξη,
γιατί, μετά από μελέτη των πρακτικών, κατάληξε στο συμπέρασμα

πως τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστή ότι δεν υπήρχε ειδική αιτιολογία για την παραγνώριση των συστάσεων και ότι είχε δοθεί υπερβολική βαρύτητα στα ακαδημαϊκά προσόντα, δεν ήσαν ορθά.

5

Η έφεση επιτρέπεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Theodosiou v. The Republic, 2 R.S.C.C. 44,

Philotheou and Others v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 662,

Ioannou v. The Republic (1977) 3 C.L.R. 61,

15

Hadjivassiliou v. The Republic (1974) 3 C.L.R. 130.

Έφεση.

20

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Πικής, Δ.) που δόθηκε στις 10 Οκτωβρίου, 1987 (Αρ. Προσφυγής 328/86) (1987) 3 Α.Α.Δ. 1357, με την οποία ακυρώθηκαν οι προαγωγές των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α' Τάξης.

25

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Εφεσείοντες.

30

Α. Παναγιώτου, για τον Εφεσίβλητο.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Την απόφαση θα αναγνώσει ο Δικαστής κ. Χρ. Αρτεμίδης.

35

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσίβλητος-αιτητής πρόσβαλε πρωτοδίκως με επιτυχία τους διορισμούς των ενδιαφερομένων προσώπων Κ. Μακρίδη και Γρ. Θεοφανίδη στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α' τάξης. Στην απόφαση του εντίμου Δικαστή, που εκδόθηκε στις 10 Οκτωβρίου 1987, συνοψίζονται οι λόγοι που αποδέχτηκε το αίτημα της προσφυγής ως εξής:

40

(α) Έλλειψη ειδικής αιτιολογίας από την Ε.Δ.Υ. για την απόφασή της να παρεκκλίνει από τη σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος.

5 (β) Υπερεκτίμηση της σημασίας των επιπρόσθετων ακαδημαϊκών προσόντων των ενδιαφερομένων προσώπων, και,

10 (γ) Πλάνη αναφορικά με τα γεγονότα που αφορούν την καταλληλότητα των υποψηφίων, ιδιαίτερα αυτών που σχετίζονται στην εν γένει αξία τους.

15 Η Δημοκρατία εφεσιβάλλει την πρωτόδικη απόφαση ως εσφαλμένη νομικά και παραπέρα ότι δεν στηρίζεται σε ορθά πραγματικά ευρήματα. Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας υποστήριξε πως η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, είναι καθόλα ορθή γιατί η διακριτική της εξουσία ασκήθηκε βάσει των γνωστών αρχών του Διοικητικού Δικαίου. Ειδικότερα, υπέβαλε πως η Ε.Δ.Υ. έδωσε 20 επαρκείς λόγους για την απόκλισή της από την εισήγηση του Προϊσταμένου του Τμήματος που αναφέρονται στο πρακτικό της απόφασής της. Πέρα από αυτό η Ε.Δ.Υ. επέλεξε τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ως τους καλύτερους υποψήφιους για τη θέση αφού συνεκτίμησε την αξία και 25 τα προσόντα τους. Η αρχαιότητα στην υπηρεσία είναι σχεδόν η ίδια, εφόσον ο εφεσίβλητος αιτητής υπερέχει έναντι των ενδιαφερομένων προσώπων για μερικούς μόνο μήνες.

30 Είναι γνωστή αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι η σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος είναι σοβαρότατο στοιχείο που πρέπει να έχει βαρύτητα στην κρίση της Ε.Δ.Υ. και η σύστασή του δεν μπορεί να παραγνωρισθεί δίχως να δίδονται επαρκείς λόγοι. Η πρώτη υπόθεση, στην οποία η πιο πάνω αρχή έχει υιοθετηθεί, είναι η **Θεο-**
35 **δοσίου ν. Της Δημοκρατίας**, 1961 Α.Α.Δ. (τόμος 2), 44. Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα από τη σελίδα 48 σε μετάφραση.

40 "Κατά τη γνώμη του Δικαστηρίου η σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος ή άλλου ανώτερου υπεύθυνου του Τμήματος ή άλλου ανώτερου υπεύθυνου λειτουργού, και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όπου χρειάζε-

ται εξειδικευμένη γνώση και ικανότητα στην εκτέλεση ορισμένων καθηκόντων, είναι άκρως σοβαρό στοιχείο το οποίο πρέπει να μετρήσει στην απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας στη συγκεκριμένη υπόθεση και η σύσταση αυτή δεν μπορεί εύκολα να παραγνωριστεί. Αν η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας είναι της γνώμης πως για ορισμένους λόγους η εισήγηση αυτή δεν μπορεί να υιοθετηθεί τότε κατά κανόνα ο Προϊστάμενος του Τμήματος ή άλλος λειτουργός που έχει σχέση με την απόφαση πρέπει να προσκληθεί ενώπιον της Ε.Δ.Υ. για να εξηγήσει τους λόγους του ώστε η Ε.Δ.Υ. να επωφεληθεί πλήρως από αυτούς".

"In the opinion of the Court the recommendation of a Head of Department or other senior responsible officer, and especially so in cases where specialized knowledge and ability are required for the performance of certain duties, is a most vital consideration which should weigh with the Public Service Commission in coming to a decision in a particular case and such recommendation should not be lightly disregarded. If the Public Service Commission is of the opinion that for certain reasons such recommendation cannot be adopted then as a rule such Head of Department or other officer concerned should be invited by the Public Service Commission to explain his views in order that the Public Service Commission may have full benefit thereof,"

Έκτοτε η αρχή αυτή που επαναλαμβάνεται συνεχώς στη νομολογία μας, έχει θεσμοθετηθεί στο άρθρο 44(3) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1967-1987 (33/67). Πρόσφατη χρήση της με παράθεση των σχετικών αποφάσεων γίνεται από τον κ. Στυλιανίδη, Δ., στην υπόθεση *Φιλοθέου και Άλλων ν. Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ., 662.

Για να αποφασίσουμε επομένως το ζήτημα που εγείρεται πρέπει να γίνει λεπτομερής αναφορά στο πρακτικό της επίδικης απόφασης της Ε.Δ.Υ. που αφορά τους κρινόμενους διορισμούς. Γι αυτό μελετήσαμε με προσοχή τόσο τα σχετικά πρακτικά, όσο και τους προσωπικούς φακέλους και εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή και των

ενδιαφερομένων μερών για να δούμε αν τα ευρήματα του εντίμου πρωτόδικου δικαστή είναι ορθά. Μετά από ενδελεχή μελέτη καταλήξαμε στο συμπέρασμα πως η απόφαση του πρωτόδικου δικαστή είναι εσφαλμένη για τους 5 πιο κάτω λόγους.

Οι επίδικες θέσεις ήσαν τέσσερις. Ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού κ. Α. Κοφτερός σύστησε για τις πρώτες τρεις θέσεις δύο άλλα 10 πρόσωπα και τον εφεσίβλητο-αιτητή. Η Ε.Δ.Υ. διόρισε τα δύο αυτά πρόσωπα και αντί του αιτητή τον ενδιαφερόμενο Κ. Μακρίδη. Για την τέταρτη θέση, ο κ. Κοφτερός σύστησε τρία πρόσωπα, μεταξύ των οποίων και τον ενδιαφερόμενο Γρ. Θεοφανίδη. Η Επιτροπή διόρισε το Θεοφανίδη. 15

Η εισήγηση του δικηγόρου της Δημοκρατίας είναι πως στην κρινόμενη υπόθεση τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα είχαν συστηθεί από τον Προϊστάμενο του Τμήματος κ. Κοφτερό, με μόνη διαφορά ότι η σύστασή του έγινε με 20 αξιολογική διαβάθμιση, τοποθετώντας δηλαδή τον εφεσίβλητο-αιτητή μέσα στους τρεις κατάλληλους υποψήφιους για τις πρώτες τρεις θέσεις. Δεν είναι δηλαδή, έτσι συνεχίζει η εισήγηση του δικηγόρου της Δημοκρατίας, η περίπτωση στην οποία η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας επέλεξε 25 πρόσωπα που δεν συστήθηκαν. Στο επιχείρημα αυτό ο δικηγόρος του εφεσίβλητου-αιτητή απαντά πως είναι σαφής η προτίμηση του Προϊστάμενου του Τμήματος προς τον εφεσίβλητο-αιτητή, ο οποίος συστήθηκε μαζί με 30 άλλους δύο για τις πρώτες τρεις θέσεις, ενώ τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα συστήθηκαν για την τέταρτη θέση.

Κατά την κρίση μας, αν διαβαστεί η απόφαση της Ε.Δ.Υ. στο σύνολό της θα διαπιστωθεί ότι υπάρχει πλήρης και επαρκής αιτιολογία γιατί δεν ακολούθησε την εισήγηση του Προϊστάμενου του Τμήματος, έστω και σε 35 αυτή τη μικρή πράγματι αξιολογική διαβάθμιση που έκαμε μεταξύ των υποψηφίων. Αναφέρει π.χ. η Επιτροπή για το διορισμό του ενός ενδιαφερομένου προσώπου Μακρίδη σε σχετικό απόσπασμα του πρακτικού της επίδικης απόφασης: 40

"Από πλευράς προσόντων υπερτερούν σαφώς οι Ει-

ρήνη Αττεσλή, Ανδρέας Καράτσης και Κώστας Μακρίδης, και μεταξύ των τριών αυτών, πρώτος είναι ο Μακρίδης, ο οποίος είναι κάτοχος Μ.Α. στη Δημόσια Διοίκηση."

5

Και ενώ βρισκόμαστε στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημάνουμε πως το συμπέρασμα του ευπαιδευτου πρωτόδικου δικαστή ότι η Ε.Δ.Υ. υπερεκτίμησε τα ακαδημαϊκά προσόντα των ενδιαφερομένων προσώπων, προχωρώντας μάλιστα να πει ότι αυτά δεν είχαν σχέση με τις ανάγκες της επίδικης θέσης, είναι εσφαλμένο. Ο Μακρίδης είναι κάτοχος του τίτλου Μ.Α. στη Δημόσια Διοίκηση που απέκτησε μετά από δεύτερο κύκλο σπουδών και η επίδικη θέση είναι αυτή του Διοικητικού Λειτουργού 1ης τάξης. Έχει δηλαδή ψηλό ακαδημαϊκό προσόν σε θέματα απόλυτα σχετικά με τη φύση των καθηκόντων που απαιτεί η θέση του Διοικητικού Λειτουργού.

10

15

Στη συνέχεια της αιτιολόγησης της απόφασής της, η Ε.Δ.Υ. λέει και τα εξής, πάλι για την επιλογή του Μακρίδη.

20

"Για την τρίτη θέση αντί του Παπαμιχαήλ η Επιτροπή επέλεξε τον Μακρίδη, γιατί ο Παπαμιχαήλ είναι κατώτερος των Αττεσλή, Καράτση και Μακρίδη, με βάση το σύνολο των κριτηρίων".

25

Τέλος αναφέρονται τα εξής σημαντικά στην υπό κρίση απόφαση της Επιτροπής που αφορούν και την επιλογή του άλλου ενδιαφερομένου προσώπου Θεοφανίδη.

30

"Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, ύστερα από ειδική σύγκριση ανάμεσα στους τέσσερις αυτούς υποψηφίους, επέλεξε με βάση το σύνολο των ενώπιόν της ουσιαστών στοιχείων το Θεοφανίδη, ο οποίος δεν υστερεί σε αξία από τους άλλους τρεις, η σε βάρος του διαφορά σε αρχαιότητα έναντι των Παλαιωάννου και Παπαμιχαήλ είναι μικρή (εφτάμισυ και εννιάμισυ μήνες αντίστοιχα σε προηγούμενη θέση), ενώ προηγείται κατά πέντε μήνες στην παρούσα τους θέση του Καζαμιά, και ο οποίος παρακολούθησε επιτυχώς Post-graduate Studies in Public Administration στο Πανεπιστήμιο του Manchester για ένα ακαδημαϊκό έτος.

40

5 Ανάλογο προσόν διαθέτει επίσης ο Καζαμίας (Diploma in Public Administration (Developing Countries) του Glasgow College of Technology). Θα πρέπει όμως να σημειωθεί ότι ο Θεοφανίδης έλαβε το πιο πάνω προσόν με distinction και ότι προηγείται του Καζαμίας σε αρχαιότητα."

10 Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Γρ. Θεοφανίδης έχει μεταπτυχιακό δίπλωμα στη Δημόσια Διοίκηση που πήρε με διάκριση, ενώ ο εφεσίβλητος-αιτητής δεν έχει κανένα πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο σπουδών.

15 Μέσα στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να επιλέξει τους καταλληλότερους για διορισμό στις επίδικες θέσεις, είχε κατά τη γνώμη μας καθήκον να συνεκτιμήσει όλα τα προσόντα τους. Ορθά δε έδωσε βαρύτητα στα ακαδημαϊκά προσόντα των ενδιαφερομένων προσώπων, που σχετίζονται με τη φύση των καθηκόντων της θέσης Διοικητικού Λειτουργού. Παραπέρα, η Επιτροπή ανέφερε στην απόφασή της πως έλαβε υπόψη της όλα τα ενώπιόν της στοιχεία τα οποία και αξιολόγησε. Οι εμπιστευτικές δε εκθέσεις του εφεσίβλητου-αιτητή, σε σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, δείχνουν ότι τα τελευταία υπερτερούν ελαφρώς του αιτητή στην επί μέρους βαθμολογία στα χρόνια 20 25 1979-1985. Όλα αυτά φανερώνουν πως η αιτιολογία του κ. Κοφτερού όταν σύστηνε τον αιτητή, διαβαθμίζοντάς τον έστω ελαφρά ψηλότερα από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, όπως καταχωρίστηκε από την Ε.Δ.Υ. στα πρακτικά με τη φράση: "συστήνεται λόγω της αξίας του και με βάση τη γνώμη που ο ίδιος έχει για τους υποψηφίους", δεν υποστηρίζεται από τα αντικειμενικά κριτήρια, όπως αυτά εμφανίζονται στους προσωπικούς φακέλους και εμπιστευτικές εκθέσεις που ήσαν ενώπιον της 30 35 Επιτροπής. (Δες πάνω στο ζήτημα αυτό: *Ιωάννου ν. Δημοκρατίας* (1977) 3 Α.Α.Δ. 61, και *Χατζηβασιλείου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1974) 3 Α.Α.Δ. 130).

40 Έχουμε συνεπώς τη γνώμη πως η Ε.Δ.Υ. στην κρινόμενη υπόθεση όχι μόνο δεν υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας, αλλά ενήργησε και ορθά επιλέγοντας τους καταλληλότερους από τους υποψήφιους. Η έφεση επομένως γίνεται αποδεκτή και η απόφαση της

Επιτροπής της 21.3.1986 επικυρώνεται.

Η έφεση γίνεται αποδεκτή.